

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดปทุมธานี ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดปทุมธานี ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๕)

.....

๑. สถานการณ์การพัฒนาของจังหวัดปทุมธานี

๑.๑ ภาพรวมผลการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดในระยะที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑.๑.๑ จุดเน้นการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาในระยะที่ผ่านมา

แผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ : จังหวัดปทุมธานีได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา “ปทุมธานีเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางธุรกิจบริการ และฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง” เพื่อต่อยอดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยการใช้ฐานทรัพยากรที่มีของจังหวัดในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในพื้นที่และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ และแผนพัฒนาภาคกลาง คือ “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” กำหนดเป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด ๒ เป้าหมาย คือ (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๒) ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI) มีค่าคะแนนมากกว่า ๐.๗ กำหนดแนวทางการพัฒนา ๔ ด้าน คือ ๑) การจัดการขยะให้ถูกต้องตามหลักวิชาการโดยการสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งสายหลักและสายรอง เพื่อลดอุบัติเหตุการจราจร และลดต้นทุนการขนส่ง ๒) การพัฒนาและยกระดับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการให้มีมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการและหาช่องทางการจำหน่ายสินค้า ๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยกระดับการบริการให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาใน ๖ มิติ คือ มิติเศรษฐกิจ มิติสังคม มิติสิ่งแวดล้อม มิติสุขภาพ มิติความมั่นคง และมิติความปลอดภัย

๑.๑.๒ ผลการดำเนินงานพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ประสบความสำเร็จ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม

๑) จังหวัดปทุมธานีมีจุดเน้นการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการกำจัดขยะเริ่มตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ให้ทุกคนได้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการใช้งบประมาณในการบริหารจัดการที่นับวันจะเพิ่มขึ้นจากผลการพัฒนาดังกล่าว ทำให้จังหวัดปทุมธานีได้รับรางวัลชนะเลิศในการคัดแยกขยะ - เปลี่ยนเพื่อประเทศไทยไร้ขยะ” ประจำปี ๒๕๖๒ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้าร่วมโครงการประเมินเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนระดับประเทศ ประจำปี ๒๕๖๒ ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ เทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน และรองชนะเลิศอันดับ ๒ เทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒) จังหวัดปทุมธานีมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยบริบทพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่ ๗ อำเภอ จึงมีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนสังคมได้อย่างยั่งยืน จากการพัฒนาดังกล่าว ทำให้พื้นที่ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีผลการพัฒนาในระดับที่ ๔

๓) จังหวัดปทุมธานีได้ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเพื่อนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาเมืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าเพื่อสร้างสมดุลระบบนิเวศด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อความเป็นเมืองน่าอยู่ที่ยั่งยืน จากการดำเนินการดังกล่าว ทำให้ได้รับการรับรองให้เป็น “เขตส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ” เพื่อยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสู่ตลาดโลก

การพัฒนาจังหวัดปทุมธานีที่ผ่านมาเน้นการพัฒนาเพื่อพัฒนา ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นสามารถแข่งขันได้ สังเกตได้จากการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีมูลค่าภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี อยู่ในอันดับที่ ๔ ของประเทศ ซึ่งบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product : GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๖๓ (แหล่งที่มาข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชื่อมโยงธุรกิจและมาตรฐานบริการ จังหวัดปทุมธานีมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ เชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวชุมชนหลายแห่ง และมีแม่น้ำเจ้าพระยาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทั้งพักค้างคืน และไป - กลับ ในแต่ละปี ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คนเศษ แต่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในปี ๒๕๖๓ ส่งผลให้การท่องเที่ยวของจังหวัดปทุมธานีซบเซาลง รายได้จากการท่องเที่ยวลดลง อย่างไรก็ตาม จังหวัดปทุมธานีได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อให้ผู้ประกอบการ สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ทำให้กระแสการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนและชุมชนให้มีคุณภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคม

จังหวัดปทุมธานีมีเป้าหมายการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี จึงได้กำหนดให้ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) เป็นตัวชี้วัดการพัฒนา ประกอบด้วย การพัฒนาสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน เศรษฐกิจที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม ผลการพัฒนาที่ผ่านมา คนปทุมธานีมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของตัวชี้วัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๖๗๒๕

๑.๑.๓ ผลการดำเนินงานพัฒนาที่ต้องผลักดันต่อไป

ด้านเศรษฐกิจ

๑) จากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ ส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปทุมธานีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ถึงแม้ว่าจะมีปัจจัยภายนอกกระทบที่ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว แต่จังหวัดปทุมธานียังคงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเพื่อยกระดับของสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นสามารถแข่งขันได้ สร้างโอกาสทางการตลาด ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ส่งเสริม สนับสนุน และลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๒) การพัฒนาพืชเศรษฐกิจให้เป็นเกษตรอัจฉริยะ ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยปัจจุบันพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ข้าว กล้วยหอมทองปทุม ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้ว

๓) การส่งเสริมให้เป็นเมืองอัจฉริยะ โดยจังหวัดปทุมธานีได้รับการรับรองให้เป็น “เขตส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ” เพื่อยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ในอนาคตจึงกำหนดให้ครอบคลุมทุกอำเภอเพื่อให้เป็นเมืองสะอาด เมืองเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และเป็นเมืองที่ปลอดภัยตามแนวทางการพัฒนาของจังหวัดปทุมธานี

๔) จังหวัดปทุมธานีมีแหล่งท่องเที่ยวตามพื้นที่ต่างๆ ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ทางวิชาการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีความโดดเด่นเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ซึ่งสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จำนวนมาก จึงต้องพัฒนาและยกระดับด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง โครงข่ายดิจิทัล แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากร และการประชาสัมพันธ์ทางการตลาด

ด้านสังคม

จังหวัดปทุมธานีกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ๘ ด้าน คือ การพัฒนาสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน เศรษฐกิจที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างสังคมให้น่าอยู่ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด และสามารถปรับตัวได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑) จังหวัดปทุมธานีกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ การเป็นเมืองสะอาด ไม่ว่าจะเป็นการจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย และลดมลพิษทางอากาศ การปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม

๒) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นเป้าหมายการพัฒนาด้วยการให้ชุมชนและอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเป้าหมายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ จากข้อมูลด้านอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดปทุมธานี มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้นจำนวน ๓,๓๙๘ โรงงาน ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๗ อำเภอ ดังนั้น การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจึงเป็นกรอบการพัฒนาที่สำคัญเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการอยู่ร่วมกันกับชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งมีต้นแบบการพัฒนาแล้วที่พื้นที่ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งปัจจุบันได้ระดับที่ ๔ นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่อำเภอลาดหลุมแก้ว เฉพาะตำบลคูขวาง ตำบลคูบางหลวง ตำบลหน้าไม้ ตำบลลาดหลุมแก้ว ตำบลระแหง (เทศบาลตำบลระแหง และองค์การบริหารส่วนตำบลระแหง) และพื้นที่ตำบลบึงยี่โถ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

๑.๒ สถานการณ์ในมิติต่างๆ

๑.๒.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ

๑) รายได้หลักของจังหวัดปทุมธานี สูงสุดเรียงตามลำดับ มาจากภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากในแต่ละปี มีโรงงานอุตสาหกรรมมากถึง ๓,๐๐๐ กว่าโรงงาน เงินทุนจดทะเบียนมากกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มีคนงานกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน รองลงมาคือภาคบริการ โดยจังหวัดปทุมธานีอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร จึงมีความได้เปรียบทางธุรกิจบริการ ซึ่งมีทั้งโรงแรมที่พัก แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และภาคเกษตร ตามลำดับ ทั้งนี้ ในภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product : GPP) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๓ มีแนวโน้มสูงขึ้น และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท) (GPP Per capita) ก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน

๒) จังหวัดปทุมธานีอยู่ใกล้กรุงเทพมหานครจัดอยู่กลุ่มเมืองหลักการท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยว และนักทัศนาจรเข้ามาเยี่ยมชมและเข้าพักตามสถานประกอบการแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ตลอดทั้งปี โดยเฉลี่ย ๒.๑๙ วัน (ที่มาข้อมูล : สำนักงานสถิติแห่งชาติ) โดยก่อนการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – ๑๙) สถานการณ์ท่องเที่ยวของจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับดีมาก มีผู้เยี่ยมชมมากถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ คนเศษ แต่หลังจากเกิดการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ เป็นต้นมา การท่องเที่ยวซบเซาลง นักท่องเที่ยวลดลง รายได้จาก การจองตั๋วเครื่องบิน ผลิตภัณฑ์ OTOP ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากส่วนใหญ่ยังจำเป็น ต้องพึ่งพิงรายได้ที่มาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นหลัก ขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการยังคงมีความท้าทายในการปรับตัวให้เข้ากับ บริบทใหม่ (New Normal) ทั้งในด้านของการตลาดและการเพิ่มช่องทางการซื้อขายสินค้า

๓) ด้านการเกษตร จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่เกษตรเฉลี่ย ๕๑๙,๖๓๗ ไร่ คิดเป็น (ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓) คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔๙ ของพื้นที่ ทั้งจังหวัด (ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดปทุมธานี ปี ๒๕๖๕) เกษตรกรที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นการเช่า โดยเป็นพื้นที่ของเกษตรกรเองเฉลี่ย ๗๐,๗๓๗.๔๐ ไร่ พื้นที่การเกษตรมีระบบชลประทานจำนวน ๖๘๓,๑๒๔ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรทั้งหมด มูลค่าสินค้าลำดับแรกคือ ข้าวนาปี รองลงมาคือ กล้วยหอม กล้วยน้ำว่า ถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด รองลงมาคือ พืชไร่ ไม้ดอก ไม้ประดับ นอกจากนี้ ยังมีมูลค่าการจำหน่ายจากสัตว์น้ำ และปศุสัตว์แต่ยังไม่มากนัก โดยจังหวัดปทุมธานีเน้นการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ สถานการณ์ด้านสังคมที่สำคัญ

๑) ข้อมูลประชากรของจังหวัดปทุมธานี ในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๓๒ และจำนวนประชากรแฝงก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้ประชากรจากภูมิภาคอื่นหรือประชากรแรงงานจากต่างประเทศเข้ามาพักอาศัยและประกอบอาชีพ นอกจากนี้ โครงสร้างประชากรของจังหวัดปทุมธานีเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุหมายความว่า ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ประชากรวัยแรงงานลดลง และจำนวนคนเกิดก็มีแนวโน้มลดลง (ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕) จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า จำนวนประชากรจะส่งผลกระทบต่อในระยะยาว เช่น ตลาดแรงงานไม่มั่นคงต้องพึ่งพาแรงงานจากต่างประเทศมากขึ้น ส่งผลต่อเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัว และอัตราการเติบโตของ GPP ของจังหวัดลดลง

๒) สถานการณ์ด้านความมั่นคงจำแนกได้ดังนี้

(๑) ปัญหายาเสพติดที่ยังคงเกิดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ตลาดขนาดใหญ่ หมู่บ้านจัดสรร แต่มีแนวโน้มลดลง จากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๔ (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ) อย่างไรก็ตาม การร่วมมือกันกับทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างจริงจังยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป

(๒) สถานการณ์ด้านแรงงานในภาคอุตสาหกรรม จากนโยบายการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นทั้ง First s-curve : ซึ่งเป็นการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในประเทศ และ New S-curve : ที่เป็นรูปแบบการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่มีทักษะฝีมือ แต่ปัจจุบัน แรงงานที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

๓) จังหวัดปทุมธานีมีส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ ๔ ของประเทศ มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม คริวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แต่ขณะเดียวกัน ภาวะหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนก็สูงเช่นเดียวกัน จากสถิติหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ) เห็นว่าหนี้สินที่เกิดขึ้นเกิดจากการนำเงินไปใช้จ่ายในครัวเรือนมากที่สุด

๔) กลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเปราะบางที่ภาครัฐให้ความช่วยเหลือ เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

๕) การรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจังหวัดได้ฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องการเตรียมป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นให้กับผู้นำชุมชนเพื่อเป็นครู ก ถ่ายทอดความรู้ไปยังลูกบ้าน เพื่อเตรียมพร้อมอยู่เสมอเมื่อเกิดภัยพิบัติในพื้นที่

๑.๒.๓ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๑) จังหวัดปทุมธานีมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถเป็นฐานการพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี แต่ทรัพยากรต่างๆ เสื่อมโทรมลงอันเนื่องจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่นโยบายการส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นทำให้ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยใช้หลักการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมที่มุ่งเน้นการพัฒนา ๓ เศรษฐกิจไปพร้อมกัน คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรชีวภาพ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าหรือยาวนานที่สุด และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) หรือ BCG โมเดล และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือในการพัฒนาและการดำเนินกิจกรรมบนฐานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม

๒) ปัญหามลพิษ และปัญหาภาวะโลกร้อน ที่ทุกคนต้องตระหนัก และช่วยกันแก้ปัญหา ทั้งการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการที่ต้องปรับตัวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้น

๓) ทรัพยากรน้ำ ดิน เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตและส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่ผลจากการนำทรัพยากรดังกล่าวไปใช้โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทำให้น้ำเสียอยู่ในภาวะเสื่อมโทรม ไม่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ ผลจากการตรวจคุณภาพน้ำของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๖ พบว่า คุณภาพน้ำผิวดิน เทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง ส่วนทรัพยากรดิน มีลักษณะเป็นดินเหนียวจัด สภาพดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกรดจัด PH ๖ - ๔ ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการปรับสภาพดินค่อนข้างมาก ดินมีสารเคมีปนเปื้อนจากการทำการเกษตรเนื่องจาก ส่วนใหญ่เข้าทำนาหรือปลูกพืช ทำให้การดูแลรักษาดินถูกละเลยไป

๒. ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ

๑) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี : ภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนการผลิต ทดแทนการใช้แรงงาน เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าให้ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการตลาดและเข้าถึงทุกกลุ่มอายุ และสามารถแข่งขันได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประกอบกับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่หรือ New S -Curve การทำเกษตรอัจฉริยะ การเข้าสู่ยุคดิจิทัล และการบริการด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการดำเนินการธุรกิจผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น ภาครัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาให้ภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมให้สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะฝีมือแรงงาน การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อยกระดับภาคการผลิตเกษตร อุตสาหกรรมให้ผลิตภัณฑ์สินค้านี้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๒) การวางโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ : จังหวัดปทุมธานีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ และภาคการผลิตเกษตรกระจายอยู่ทุกอำเภอ นอกจากนี้ แหล่งท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เกษตร และแหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ต่างๆ เป็นแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวทั้งพำนัก และไป - กลับ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อขนส่ง และการเดินทางจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จังหวัดปทุมธานีจะต้องดำเนินการ

๓) การขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัว มีความผันผวนมากขึ้น ส่งผลให้ราคาสินค้า ต้นทุนการผลิต เกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ และส่งผลต่อค่าครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะครัวเรือนยากจนและกลุ่มเปราะบาง เกิดปัญหาการว่างงาน ปัญหาหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ภาครัฐต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ด้านสังคม

๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร : แนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น อัตราการเกิดลดลง อัตราการตายลดลง สะท้อนให้เห็นว่า อนาคตจะเกิดการขาดแคลนแรงงาน และสังคมผู้สูงอายุจะเป็นความท้าทายในการพัฒนา

๒) การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ : จังหวัดปทุมธานีมีศักยภาพหลายด้านและมีความได้เปรียบในการเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑล การพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดปทุมธานีที่จะดำเนินการให้สำเร็จเพื่อให้เกิดความยั่งยืน เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคในด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคม และการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม และส่งเสริมการเป็นเมืองน่าอยู่ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรม

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ : สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็น อุณหภูมิโลกร้อนขึ้น การเกิดภัยพิบัติต่างๆ มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชน ภาคการผลิตเกษตร และอุตสาหกรรม รวมทั้งเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่

๒) การรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : ปัจจุบันการตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นขยะ น้ำเสีย ปัญหามลพิษ เกิดกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีโมเดลเศรษฐกิจ BCG และ SDGs เป็นเป้าหมายการพัฒนาร่วมกันกับทุกภาคส่วน

๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>S๑ มีชุมชนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมนวนคร สวนอุตสาหกรรมบางกะดี ทำให้เกิดความ ต้องการและการจ้างงานในพื้นที่จำนวนมาก</p> <p>S๒ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมสะดวก สามารถเดินทางเชื่อมโยงไปยังกรุงเทพมหานครและภูมิภาคต่าง ๆ ได้ทั้งทางด้านถนน ทางราง และทางอากาศ</p> <p>S๓ มีตลาดกลางกระจายสินค้าการเกษตร ระดับประเทศ ได้แก่ ตลาดไท ตลาด ๔ มุมเมือง และตลาดไอยรา ทำให้ต้นทุนในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรต่ำ</p> <p>S๔ มีความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นวิถีทางวัฒนธรรมประเพณี ศาสนา และนันทนาการ</p> <p>S๕ สินค้าเกษตรมีคุณภาพ บางประเภทได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นสินค้า GI (การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์)</p>	<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>W๑ สถานที่ท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยว</p> <p>W๒ แหล่งท่องเที่ยวไม่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวและพักค้างคืน</p> <p>ด้านสังคม</p> <p>W๓ ผังเมืองไม่รองรับการขยายตัวของเมือง</p> <p>W๔ มีประชากรแฝงจำนวนมาก ทั้งที่เป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและแรงงานต่างด้าว ส่งผลให้การให้บริการของภาครัฐไม่เพียงพอ และส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดปัญหาทางสังคม</p> <p>W๕ โครงสร้างของประชากรวัยเด็กและวัยทำงานลดลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น</p>

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>ด้านสังคม</p> <p>S๖ มีอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด เช่น ก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต ข้าวแช่ขามอญ เมี่ยงคำกลีบบัว</p> <p>S๗ มีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์</p> <p>S๘ มีพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศที่หลากหลาย ทั้งด้านการวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และด้านการเกษตร เช่น พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา รังสิต พิพิธภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ พิพิธภัณฑ์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หออัครศิลปิน พิพิธภัณฑ์บัว เป็นต้น</p> <p>S๙ มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ ๑๓ แห่ง</p> <p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>S๑๐ มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน และมีคลองในพื้นที่จำนวนมากซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานและนำภาคภูมิใจของชาวปทุมธานี เช่น คลองรังสิตประยูรศักดิ์ ซึ่งเอื้อต่อการคมนาคมขนส่งและเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชนริมน้ำ</p>	<p>ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>W๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม จากการขยายตัวของเมือง เช่น ขยะ น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ ปัญหาการก๊าซเรือนกระจก ดินปนเปื้อนสารเคมี</p>
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>O๑ นโยบายการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนทั้งสายหลักและสายรอง ที่เอื้อให้เกิดการลงทุนในพื้นที่</p> <p>O๒ นโยบายภาครัฐในการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ การพัฒนา BCG และ SDGs</p> <p>O๓ การก่อสร้างสวนสัตว์แห่งใหม่ บนพื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่ บริเวณคลอง ๖ ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี ทำให้เกิดโอกาสในการสร้างรายได้ สร้างงานในพื้นที่</p> <p>O๔ พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเองของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น</p> <p>O๕ เทคโนโลยีการสื่อสารและการค้าผ่านทางสังคมออนไลน์เอื้อให้การค้าสะดวกยิ่งขึ้น</p> <p>O๖ ปทุมธานีเป็น ๑ ใน ๑๕ เมือง พัฒนาให้เป็น Eco Industrial Town</p>	<p>T๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ -๒๕๖๔ เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชน และเกิดโรคระบาดระลอกใหม่ อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการฟื้นฟู และการปรับตัว</p> <p>T๒ เส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวบริเวณริมแม่น้ำทрудตัวลง เนื่องจากสถานการณ์การเกิดอุทกภัย และภัยแล้ง</p> <p>T๓ มีคนย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก และความเป็นเมืองค่อนข้างสูง ส่งผลให้ขาดความสำนึกรักบ้านเกิด</p> <p>T๔ การที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในพื้นที่จำนวนมาก ส่งผลให้มีความเสี่ยงในการเกิดโรค NCDs ซึ่งเกิดจากวิถีการใช้ชีวิตของแรงงาน เช่น การดื่มเหล้า การสูบบุหรี่</p> <p>T๕ เป็นจุดพักและลำเลียงยาเสพติดไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ</p>

๔. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕)

“มหานครแห่งเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน”

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง ๕ ปี

การถ่ายทอด แต่ละช่วง ๕ ปี	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
เป้าหมายการพัฒนา จังหวัดปทุมธานี	เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม	เมืองทันสมัย ส่งเสริม เกษตรอัจฉริยะ และ อุตสาหกรรมแห่ง อนาคต	เมืองศูนย์กลาง การค้า การลงทุน สู่ สากล	มหานครแห่ง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ อย่างยั่งยืน”
ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนพื้นที่ พัฒนาเป็นเมือง อัจฉริยะ ไม่ต่ำกว่า ๑ พื้นที่ต่อปี ๒. ร้อยละ ความสำเร็จของแผน แม่บทการพัฒนา เมืองและผังเมือง อัจฉริยะของจังหวัด ปทุมธานี ๓. อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัดไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕	ตัวชี้วัด : ๑. อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัดไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕ ๒. อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัด (GPP) ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕	ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละ ความสำเร็จของ แผนการดำเนินงาน ด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพที่ส่งผล กระทบต่อสุขภาพ จังหวัดปทุมธานี ๒. มูลค่าการค้า การ ลงทุนในพื้นที่จังหวัด ปทุมธานีเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๓. อัตราการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัด (GPP) ภาคบริการ เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕	ตัวชี้วัด : ๑. ผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ๒. มูลค่าการค้า การ ลงทุนในพื้นที่จังหวัด ปทุมธานีขยายตัวไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕ ๓. ดัชนี ความก้าวหน้าของคน (HAI) ไม่น้อยกว่า ๐.๘

๖. แผนการดำเนินงานที่สำคัญ

แผนการดำเนินงานที่สำคัญ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
➤ พัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ (Smart City)	➤ วางโครงสร้างและสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นเมืองนำอยู่	➤ พัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ใช้เทคโนโลยีพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย	➤ ส่งเสริมให้พัฒนาเมืองควบคู่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ➤ จัดทำแผนการลงทุนเมืองอัจฉริยะ	➤ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน
➤ การพัฒนาเมืองที่เติบโตด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัล (Creative and Digital Economy Growth)	➤ พัฒนาเมืองที่เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	➤ เสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน	➤ พัฒนา Model ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจดิจิทัลของจังหวัดปทุมธานี ➤ ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ	➤ เสริมสร้างเสถียรภาพเพื่อการพัฒนาจังหวัดปทุมธานีสู่ความมั่นคงและยั่งยืน
➤ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมของเมืองให้เติบโตอย่างยั่งยืน (Social and Environment Sustainable Growth)	➤ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากการเป็นเมืองนำอยู่	➤ เพิ่มและพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์ให้ความยุติธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ➤ ส่งเสริมให้พัฒนาเมืองควบคู่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม	➤ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่าเพิ่มให้ระบบเศรษฐกิจและจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	➤ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
➤ ยกระดับขีดความสามารถภาครัฐเพื่อให้บริการประชาชน (Government e- Service)	➤ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐและส่งเสริมธรรมาภิบาล ➤ สร้างแพลตฟอร์มข้อมูลของภาครัฐและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร	➤ การสร้างการรับรู้และความเชื่อมั่นของภาคประชาชนต่อระบบ e - Service ของภาครัฐ ➤ การปรับบทบาทภาครัฐเป็นผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกทางด้านดิจิทัลแบบครบวงจร	➤ การสร้างแรงจูงใจในการลงทุนเพื่อให้บรรลุการเป็นหุ้นส่วนโดยภาคเอกชน	➤ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในทุกมิติ

โครงการที่จำเป็นต้องผลักดันตามแผนการดำเนินงานที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. พัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
๒. การวางผังเมืองอัจฉริยะในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมเป็นเมืองอัจฉริยะ
๓. พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ปทุมธานี

พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

๑. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการเกษตรอัจฉริยะ
๒. การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร เพื่อให้สามารถบริหารจัดการสินค้าเกษตรได้มีประสิทธิภาพตลอดห่วงโซ่คุณค่า

พ.ศ. ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐

๑. ส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวที่สร้างห่วงโซ่คุณค่าทางเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชื่อมโยงธุรกิจและมาตรฐานบริการ
๓. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนของเมืองอัจฉริยะโดยใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่

พ.ศ. ๒๕๘๑ - ๒๕๘๕

๑. พัฒนาเมืองส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. พลิกโฉมปทุมธานี สู่มืองแห่งนวัตกรรมบริการดิจิทัลไร้รอยต่อ

.....

ภาคผนวก

๑. ข้อมูลสถิติ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๐๘.aspx>
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดปทุมธานี วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖